

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo
Cena: Letno din 32.—, polletno
din 16.—, četrtletno din 9.—, ino-
zemstvo din 64.—
Poštno-čekovni račun številka 10.603

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 21-13

Cene inseratov: Cela stran
din 2000.—, pol strani din 1000.—
Četrt strani din 500.—, 1/2 strani
din 250.—, 1/4 strani din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda din 1.—

Kaj zahtevajo in kaj dajo?

Koncem meseca avgusta je bil v Nemčiji v mestu Stuttgartu kongres Nemcev v inozemstvu. Udeležile so se ga službene osebe, kakor Hess, namestnik kanclerja Hitlerja, zunanji minister Neurath, propagandni minister Goebels itd. Na tem zborovanju se je od vseh strani poudarjal velik pomen nemštva v inozemstvu za celokupno nemštvo, kakor tudi naloga, ki Nemcem v inozemstvu pripada. Voditelj inozemskih Nemcev Bothe je v svojem govoru poudaril to-le: »Jasno je, da imajo inozemske organizacije Nemcev pred seboj zelo velike naloge; treba bo še dolgo časa, da bodo vsi Nemci v inozemstvu prešinjani z narodno-socialističnim duhom, kakor mi to želimo. Če govorim o Nemcih v inozemstvu, mislim izključno narodne socialiste. Ni pa dovolj, da so oni samo naši strankarski tovariši, marveč morajo tudi biti udani nemški državi. Ni mogoče delati razlike med inozemskimi Nemci in narodnimi socialisti, ker eni in drugi predstavljajo isti pojem. V inozemstvu je prav malo Nemcev, ki nočejo biti narodni socialisti in ki se zgrešeno imenujejo samo Nemce. Za to vrsto tako zvanih Nemcev, ki se bijejo na svoja narodna prsa, pa so kljub temu protivniki nemške države, imamo samo en naziv: izdajalci. Mi nemški narodni socialisti v inozemstvu odločno zavračamo pojem splošnega Nemca, ki teži za tem, da se prilagodi razmeram, kjer živi.«

Besede voditelja inozemskega nemštva so jasne in odkrite. Odkrivajo nam ter postavljajo v svetlo luč nalogo, ki jo pripisujejo nemški narodni socialisti tistim Nemcem, ki prebivajo v raznih državah izven Nemčije. Ti Nemci morajo ostati Nemci, ki so v kulturni zvezi s celokupnim nemštvom. Zajemčena jim mora biti popolna pravica in možnost narodnega obstoja, narodnega življenja, kulturnega razvoja in napredka v vseh panogah javnega življenja. Toda sedanjim mogotcem nemške države to ni dovolj. Mnogo več zahtevajo od inozemskih Nemcev. Vsak od njih mora biti in ostati ne samo Nemec, marveč mora biti prešinjani z narodno-socialističnim duhom, biti mora narodno-socialistični strankar. Kdor ni tak strankar, kdor ni prešinjani z narodno-socialističnim duhom, ni pravi Nemec. Kdor se trka na svoja nemška prsa, pa ni vdan nemški državi, narveč se prilagodi razmeram v posameznih državah, v katerih živi, tak je izdajalec nemštva.

Upravičeni bi bili, da vprašamo Nemce v naši državi, ali so soglasni s temi navodili, ki so jih prejeli na zborovanju inozemskega nemštva v Stuttgartu, ki so se ga udeležili po svojih zastopnikih. V ča-

sopisju ni bilo nobene vesti o tem, da bi bile organizacije nemštva v naši državi izrekle kakšen protest proti načelom in navodilom, ki so bila razglašena na tem zborovanju. Naša državna oblast bo gotovo posvetila tej zadevi potrebno pozornost. Veliko pozornost so govorili in sklepi stuttgartskega vsenemškega zborovanja vzbudili v angleški javnosti, ki je po svojih glasilih (časnikih in listih) ugotovila, da vsenemški stuttgartski kongres pokaže v novi luči ogromno mrežo narodno-socialistične organizacije v državah po vsem svetu, katera je silno velika nevarnost in stalni izvir nemira. O tej stvari nečemo danes podrobneje razpravljati. Naše misli plovejo od Stuttgarta do Celovca. Stuttgart nas uči, kaj Nemci zahtevajo za svoje narodne manjšine, Celovec pa nas uči, kaj Nemci drugorodnim manjšinam dajo. Na Koroškem prebiva narodna manjšina, ki ni bila v Stuttgartu zastopana, ker tje kaj ne spada. Slovenska narodna manjšina je to. Ta manjšina bi bila upravičena zahtevati, da se stuttgartska načela uveljavijo tudi za njo. Kar velja za Nemca, mora tudi veljati za Slovenca: pravice, ki si jih prilaščajo nemške narodne manjšine, morajo veljati tudi za slovensko narodno manjšino.

Naši koroški Slovenci zaostajajo daleč za zahtevami stuttgartskega kongresa inozemskega nemštva. Zvesti državljani so države, v kateri prebivajo, veliko bolj zvesti, kot vsenemški hitlerjanci, ki bivajo na ozemlju Koroške in kojih najiskrenejša želja je, da bi Koroška z vso Avstrijo čim prej izginila v žrelu vsenemške Germanije. Nekaj pa zahtevajo koroški Slovenci, kar jim pripada po božjem in mednarodnem pravu, da smejo ostati in

živeti kot Slovenci. Svoj materni jezik hočejo obdržati, svoje narodno življenje živeti, svojo narodno kulturo ohraniti in izpopolnjevati. Zato zahtevajo slovenske šole za svoje otroke, slovenske duhovnike v svoje župnije, pravico slovenskega jezika pri državnih in deželnih uradih. To so najelementarnejše pravice vsake narodne manjšine. Na stuttgartskem kongresu inozemskega nemštva o tem ni bilo dolgih razprav, ker nemške narodne manjšine uživajo te pravice v popolni meri v vseh državah.

Koroški Slovenci teh pravic nimajo. In vprav ob 17. obletnici plebiscita 10. oktobra 1937 jim je koroško vsenemštvo z odurno nesramnostjo povedalo v obraz, da teh pravic ne bodo nikdar dobili, ker so obsojeni na narodno smrt. Naši bratje na Koroškem umirajo v gospodarskem pogledu in hirajo v narodnem oziru. 17. obletnico koroškega plebiscita so nemško-nacionalni zagrizenci porabili, da to dvojno smrt našega naroda na Koroškem pospešijo. Uprizorili so šumne svečanosti ter priredili denarne zbirke. Prve naj bi zlo-mile slovensko narodno zavest, druge pa ugrabile slovensko narodno posest. Tako nas vsaka obletnica koroškega plebiscita pouči ter nam stavi pred oči, kako se stanje slovenstva na Koroškem slabša od leta do leta. Omahujočim bratom pomagati, je dolžnost, ki nam jo narekuje krščanska ljubezen. Posezimo v tej obrambi po orožju pravičnosti! Pravičnost zahteva enakopravnost in vzajemnost: kakor ti meni, tako ja tebi. Kar zahtevajo Nemci za svoje narodne manjšine, to smemo tudi Slovenci zahtevati za svoje. Kar dajo Nemci slovenski narodni manjšini, toliko dajmo tudi nemški manjšini v naši državi. Nič manj in nič več! To bodi naš sklep ob 17. obletnici nesrečnega plebiscita!

V NAŠI DRŽAVI

Zvišanje uradniških plač. S prvim novembrom bodo povišani državnim uradnikom mesečni prejemki. Omenjenega dne bo vlada vrnila državnim aktivnim uslužbencem posebne draginjske doklade in doklade za otroke, v kolikor so jim bile odvzete ali zmanjšane leta 1935. Zvišanje uradniških plač, za kar bo izdal finančni minister na leto 240 milijonov dinarjev, se bo nanašalo predvsem na nižje uslužbenstvo, ki pri sedanjem podraženju življenjskih potrebščin krvavo potrebuje zboljšanje položaja.

Uradna pot ministrskega predsednika dr. Stojadinoviča v Pariz. Francosko časopisje je razneslo vest (kar smo poročali že v zadnji številki), da pride v kratkem v Pariz naš ministrski predsednik in zunanji minister dr. Milan Stojadinović. Ob tej priliki bosta podpisani dve pogodbi. Podaljšana bo prijateljska pogodba, katera je bila sklenjena med obema državama 2. decembra 1927, podaljšana 2. decembra 1932 in bo sedaj podaljšana do 2. decembra 1942. Naš šef vlade bo dalje podpisal novo trgovinsko pogodbo s Francozi in je besedilo za ta gospodarski dogovor že sestavljeno. Stojadinović je 10. oktobra odpotoval v Pariz.

Slovenska katoliška obitelj kupuje in rabi poštne depisnice Sv. Cirila in Metoda. Na vsaki pošti samo en dinar

Ukaz o spremembi občin. Kraljevi namestniki so podpisali ukaz, na podlagi katerega bodo izvršene številne spojitve, razdružitve in pregrupacije občin.

Sklicanje narodne skupščine. Narodna skupščina se bo sestala 18. oktobra. Na tej seji bo zaključeno letošnje zasedanje. S prihodnjo sejo 20. oktobra bo pričelo novo zasedanje. Izvoljeno bo novo predsedstvo in članstvo stalnih skupščinskih odborov.

V DRUGIH DRŽAVAH

Svojevrsna stavka na Poljskem. Poljska vlada je razpustila učiteljsko organizacijo, ki šteje 53.000 članov in razpolaga s premoženjem 80 milijonov dinarjev. Razpuščena organizacija je dobila novo prisilno upravo. Vladni ukrepi, kateri so bili izdani radi tega, ker so se ustanovile v učiteljski organizaciji komunistične celice, so povzročili učiteljsko stavko. Radi štrajka učnih moči sta bili dva dni zaprti dve tretjini vseh osnovnih šol na Poljskem. 300 učiteljev, ki so zasedli poslopje učiteljskega združenja, je policija aretirala in prepeljala v zapore v Varšavo.

Hudo maščevanje Arabcev nad Angleži. Zadnjič smo poročali, da so izbruhnili v Palestini zopet hudi nemiri med Arabci in Judi. Tokrat so udušili Angleži, ki so pokrovitelji Svete dežele, nemire s krepko roko. Polovili so voditelje nemirnih Arabcev, spravili so jih na angleško križarko, ki je z njimi odplula v Indijo na nek samotni otok. Angležem je ušel vrhovni arabaki mufti ali svečenik. Ta se je zatekel v Omarjevo mošejo (molilnico) v Jeruzalemu in je v svetišču nedotakljiv. Iz svetišča pošilja od vseh Arabcev oboževani mufti proglase, v katerih poziva arabska plemena na upor. Arabci so se že bridko maščevali nad Angleži s tem, da so razstrelili na treh mestih debele cevi, po katerih teče sirovo olje iz Iraka v osrednji Aziji v pristanišče Haifa, ob morju, pod Jeruzalemom. S tem sirovim oljem se oskrbuje celotno angleško sredozemsko brodovje, ki ima svoje postojanke ob obali Egipta, na otoku Cipar, na otočju Malta in v Gibraltarju. Angležem je ostala zaenkrat samo še napeljava za sirovo olje, ki pelje skozi Sirijo in v pristanišče Tripoli, katero je pod francoskim pokroviteljstvom. Angleži so se polastili petrolejskih vrelcev v Iraku leta 1923 na lozanski konferenci. Angleška družba, katera izrablja neizmerne zaloge iraške nafte, plačuje pod angleško pokroviteljsko roko upravljajoči se samostojni državi Irak na leto 400.000 angleških funtov najemnine. Na prvi videz je to ogromna vsota, ki je pa malenkostna v primeri z več sto milijoni tonami sirovega olja, ki steče vsako leto iz Iraka sredi puščave v velikanske angleške tanke v Haifi. Sigurno bodo Angleži z bombami razstreljeno napeljavo popravili, a kljub temu bo neprestano ogrožena, ker pelje več sto kilometrov skozi puščavo, po kateri se podijo in kjer so doma arabska plemena. Zavednost arabskih borcev za popolno osvoboditev od angleškega vpliva narašča od dneva do dneva.

Ogromni izdatki Amerike za oborožitev. Vlada Združenih ameriških držav je izdelala novi oborožitveni program, po katerem bo izdala skoraj sto milijard dolarjev za oboroževanje. Angleško in francosko časopisje pozdravlja ta korak Amerike in

Krasne ilustrirane poštne dopisnice Sv. Cirila in Metoda so najcenejše dopisovanje za vsakogar. Na vsaki pošti samo en dinar

gleda v oborožitvi pomembno okrepitev stremljenj predsednika Roosevelta za vzdrževanje miru. Po mnenju Anglije ter Francije bo ameriška oborožitev vplivala odločilno na finančni in politični svetovni razvoj.

Novice iz okvirja španske državljanske vojne.

Žalostna usoda bivšega predsednika rdeče Španije

Žalostna usoda je doletela bivšega predsednika rdeče Španije, katerega so imenovali »španskega Lenina« in se piše: Largo Caballero. Na zahtevo ruskih zastopnikov v Španiji je osrednja španska rdeča vlada v Valenciji svojega bivšega predsednika in voditelja glavne delavske zveze čisto odžagala. Caballero, kateri je ustvaritelj rdeče Španije, še hočejo postaviti pred ljudsko sodišče, od katerega bo sigurno obsojen na smrt. Takole nehalno postopanje napram nekdanjemu delavskemu voditelju je hudo razburilo anarhiste. Anarhistična zveza, ki je zelo močna v rdeči Španiji, je že imela več zborovanj, na katerih je obljubila Caballero svojo pomoč. Odstranitev Caballera je zabila med rdeče in anarhiste oster klin, kateri bo znatno pospešil polom čisto razdvojenih rdečkarjev.

Španski begunci morajo iz Francije

Zadnjič smo že poročali, da se je odločila francoska vlada za izgon španskih begunccev, katerih se je zateklo med državljansko vojno na francosko ozemlje 60.000 ljudi iz vseh mogočih taborov. Ti begunci so stali Francijo dnevno en milijon frankov. Povrh so bili uporni, neuporabni za delo in so bili samo za nadlego. Beguncem je dano na prosto, da se vrnejo v Francijo ali pa rdeči tabor. Večina se je odločila za nacionaliste, katerim dozoreva zmaga.

Prepiri radi ureditve bodoče Španije

V očeh velesil so upi na zmago rdečih tako uplahnili, da njih časopisje že razpravlja o tem, kako bo zmagovalec general Franco uredil bodočo Španijo. Franco sam je odločno za to, da bi naj bila Španija po zaključku državljanske vojne urejena bo zgledu fašistične Italije in Nemčije, ki sta resnično največ pripomogli k uspešnemu napredovanju nacionalistov in je odstranjena komunistična nevarnost. Anglija in Francija, ki imata velike interese na bodoči Španiji, sta za to, da bi postala Španska po končanem klanju demokratsko vladana monarhija. Bodoči kralj bi naj bil princ Don Juan, sin odstavljene kralja Alfonza XIII. Monarhija, katera je razdvojila Španijo, bi jo naj po toliko preliti krvi pomirila ter združila najbolj nasprotni si struje.

Čegave so roparske podmornice v Sredozemskem morju?

Kakor znano, sta prevzeli Anglija ter Francija s številnimi vojnimi enicami nadzorstvo po Sredozemskem morju, kjer je bilo torpediranih že toliko raznih ladij

od neznanih podmornic, da je bila javna varnost v tem morju do temeljev omajana. Ves svet je po prevzemu velikanske angleško-francoske kontrole upri svoje oči v Sredozemsko morje v pričakovanju: sedaj bo zavladal popolen mir, ali pa bo sta brodovji obeh velesil dognali, kdo je skrivnostni napadalec. Liki strela z jasne ga je iznenadilo javnost poročilo, da je angleško kontrolno ladjo že zopet skušala torpedirati neznana podmornica. Torpedo ni zadel, podmornica je izginila, ne da bi ji prišlo do živega sedem angleških vojnih ladij in dve vodni letali. Francosko časopisje trdi, da je zakrivila ta neuspehi napad italijanska ali Francova podmornica. Nemci pišejo, da so na delu Rusi, katerim je mnogo do tega, da bi se radi teh skrivnostnih podmornic zaslale zapadno-evropske države in bi imeli sovjeti povsem proste roke v slučaju, da bi lahko napadli Japonce, ki si upajo mnogo predalet v notranjost Kitajske. Ravno kar beležen primer najnovejšega napada podmornice nam kaže, koliko je vredno angleško-francosko nadzorstvo s tolikerimi ladjami, ki niso mogle doslej niti dognati, kdo je prav za prav zagonetni napadalec v Sredozemskem morju, kaj šele, da bi ga uničile ter iztrebile, kakor so dobile povelj!

Japonsko-kitajska vojna.

Društvo narodov in nezaslišano postopanje Japonske na Kitajskem

Osemnajsto redno zasedanje Društva narodov v Ženevi je tokratni predsednik indijski bogataš Aga Khan zaključil dne 5. oktobra zvečer. Seje so odgodene na nedoločen čas. Sklenjeno je bilo, da se lahko Društvo narodov vsak čas skliče na željo 23 članskega odbora, kateri se peča z japonsko-kitajsko vojno. Na zadnji seji Društva narodov je bila sprejeta resolucija, katera vsebuje obsodbo nastopanja Japonske napram Kitajski soglasno, samo Poljska in Siam sta se vzdržali glasovanja. Omenjena resolucija je vse, kar je storilo Društvo narodov za izmirjenje med Kitajci in Japonci. Zastopniki držav, ki so članice Društva narodov, so se lepo mirno razšli in bodo najbrž čakali na zopetni vpoklic, dokler ne bodo Japonci odtrgali od Kitajske toliko, kolikor jim bo za enkrat prijalo.

Edini branitelj Kitajske je Amerika

Združene ameriške države so se držale doslej načela, da se niso vmešavale v svetovno politiko brez prav posebne potrebe. Nezaslišano pokončevanje Kitajske od strani Japoncev pa je že izzvalo potrpežljivost ameriškega predsednika Roosevelta. Roosevelt je imel zadnje dni v Čikagi velik politični govor, za katerega se zanima ves svet. Predsednik je izjavil, da bo Amerika prisiljena posegla v svetovno politiko, ker je to zahteva vseh držav, katere si želijo mir. Predsednik Roosevelt je dalje ostro obsodil države, katere so vladane na fašistični ter komunistični podlagi, ker zavajajo svet neprestano v vojno nevarnost. Edina odpomoč zoper fašistično in komunistično zlo bi bila združenje vseh demokratičnih držav, ki še danes predstavljajo največjo svetovno silo. Ta spojitve bi bila najboljše strašilo za fašiste in komuniste, kateri so največji sovražniki svetovnega miru.

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Po tem Rooseveltovem govoru je ameriško zunanje ministrstvo uradno razglasilo, da smatrajo Združene ameriške države v japonsko-kitajskem sporu Japonce kot napadalce in se bodo pridružile resoluciji Društva narodov, ki je obsodila nastop Japoncev ter bodo storile vse, da bodo osigurale svetu mir.

Amerika je bila doslej glavni odjemalec japonskega blaga. Kakor je razvidno iz govora predsednika Roosevelta in iz izjav ameriškega zunanjega ministrstva, bodo Američani začeli japonsko blago bojkotirati. Bojkotu Američanov se bodo sigurno pridružili Angleži, ki so rabili in kupovali za svoje kolonije zelo mnogo od Japonske.

Japonska se bliža z uničevanjem kitajskega življa in imetja splošnemu osovraženju, kakršnega je bila pogubonosno deležna med svetovno vojno Nemčija.

Kaj so dosegli doslej Japonci na Kitajskem?

Po dvomesečni vojni so zasedle japonske čete pet severno-kitajskih pokrajin v obsegu 500.000 kvadratnih kilometrov. Zasedeno ozemlje je tolikšno kakor Nemčija. V petih zavojevanih pokrajinah živi 77 milijonov Kitajcev. S tem, da so japonske čete očistile pet provinc kitajskega vojaštva, so že dosegle svoj prvotno nameravani cilj. Srditi napadi Japoncev na Šangaj in bombardiranje drugih kitajskih največjih mest so za Japonce le bolj postranskega pomena in bi naj prisilila kitajsko vlado, da bi pristala na osamosvojitve kitajskih severnih pokrajin pod japonskim pokroviteljstvom ter nadvlado. Z rušenjem mest pa zasledujejo Japonci še drug cilj, namreč, da bi onesposobili Kitajsko za oboroževanje, ker bo morala šteti težke milijone za obnovo svoje dežele in za oboroževanje ne bo preostalo mnogo denarja, kar bo prišlo pozneje

kdaž zopet Japoncem v prid, ako bi dobili nove »skomine«...

Gospodarsko ozadje japonske ofenzive

Čeravno so se ustavile pred Šangajem japonsko-kitajske fronte in so se omejili tamkaj boji na trdovratno vojskovanje v strelskih jarkih, se je vojno gibanje Japoncev v severni Kitajski razgibalo z novim ciljem. Na severu so izvojevali Japonci nekatere pomembne uspehe, od katerih je najvažnejši zavzetje mesta Tetschau. Tetschau leži prav na meji pokrajini Hopej in Šantung. Prvi oddelki japonske vojske so že na ozemlju Šantunga, ki je ena najbolj bogatih kitajskih provinc (pokrajin). Po gibanju nove severne japonske ofenzive je njen cilj Šantung.

Šantung sega s polutokom istega imena daleč v Rumeno morje in ni bogznaj koliko oddaljen od glavne japonske kolonije Korea in znane mandžurske luke Port Artur. Japonci so že davno vsa svoja prizadevanja osredotočili na Šantung radi za Japonsko najvažnejše lege. Polutok Šantung je Japonska zasedla že leta 1922, a ga je morala na zahtevo Amerike zopet izprazniti. Leta 1928 so napravili Japonci ponovni poskus zasedbe, ki se je izjalovil radi mednarodnih ugovorov. Ze v vojaškem oziru bi bil Šantung za Japonce največjega pomena, še bolj odločujoči pa so gospodarski in politični nagibi.

Šantung je najbolj gosto obljudena kitajska pokrajina, katera šteje 50 milijonov prebivalcev. Zemlja je izredno rodovitna in to dejstvo pride za Japonsko posebno v poštev. Treba še naglasiti, da je provinca Šantung nepregledno bogata na premogu, rudah in sirovinah, katere so potrebne japonski industriji.

Skozi vso deželo pelje leta 1894 zgrajena železnica, katera je dolga 400 km in veže najbolj oddaljeni točki: pristanišče Tsingtau in prestolico Tsinanfu. Kdor ima to železnico, ne razpolaga samo s pokrajino in s stalnimi viri dohodkov, ampak ima tudi dohod do najbogatejših zalog premoga ter rud, ki čakajo na izkoriščanje.

Skupna fronta svobodomiselstva. Lažnivo svobodomiselstvo ima svoje pristaše med liberalnim meščanstvom in marksističnim delavstvom. Svoj čas sta ti dve organizaciji marširali vsaka svojo pot: svobodomiselni meščani (marksisti jih imenujejo buržuje) za se, materialistični socialisti in komunisti za se. Ker pa so bili napadi enih in drugih naravnani v isto smer: proti Bogu, veri in cerkvi, so se zbrali v skupno fronto. Prevladujoče sovraštvo zoper Boga in cerkev je zasulo isto brezdnost, ki se je po nauku odprlo med kapitalizmom in marksizmom. Laži-svobodomiselni kapitalist je z antikristovskim poljubom poljubil komunista ter mu ponudil bratsko roko v boju zoper Boga. Komunist je ta poljub hinavsko vrnil ter ponujeno roko svobodomiselnega brata sprejel. Na kongresu svobodomiselnicev v Pragi leta 1936 so buržujski liberalci in proletarski komunisti ustvarili skupno svobodomiselno mednarodno fronto. Ta fron-

SLOVENSKI DIJAKI!

Kupujte šolske potrebščine v narodni trgovini — Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in Ptuj!

Dimnikar prinaša srečo

Nič ne škodi, pravi modra teta, dimnikar prinese srečo, če je v hiši

PO SVETU KATOLIŠKEM

Cerkev in šola. V Zedinjenih državah Severne Amerike državne šole ne dajejo verskega pouka. Ako hočejo starši oskrbeti svojim otrokom versko vzgojo, jih morajo poslati v verske šole, ki so zasebne in ki jih vzdržujejo župnije. Nedavno je sv. Oče sprejel v avdienci 200 učencev katoliških župnijskih šol v Zedinjenih državah. Pohvalil je vnemo ameriških katoličanov, ki z velikimi žrtvami gradijo in vzdržujejo verske šole. Ako kje takšnih šol še ni, naj bi se tja sporočila papeževa želja, da se tudi tam ustanovijo verske šole. »Povejte vsem,« tako je nadaljeval sv. Oče, »da papež prizna župnijski šoli isto veljavo kot župnijski cerkvi. Če bi moral v konkretnem — danem — slučaju se odločiti, ali naj se prej zida šola ali cerkev, bi se težko odločil. Na eni strani je treba reči: Najprej cerkev. So pa tudi važni razlogi, ki bi mogli dati časovno prednost šoli. Saj krščanska šola uči otroke, kaj je cerkev, ter vodi otroke v cerkev.«

ta se udeležuje po vseh državah, tudi v naši državi, posebej v Sloveniji opažamo njeno delovanje. Blagoslov pa prihaja iz centrale brezbožništva: iz boljševiške Moskve.

Boljševiški koledar. Boljševiškim brezbožnikom hudo udarja v nos štetje let od Kristusovega rojstva. Ker ne verujejo ne v Boga ne v Kristusa, jih vselej zazebe okoli brezbožniškega srca, ko morajo vzeti za podlago štetja let stari krščanski način, ki so ga sprejeli vsi kulturni narodi. Tekom zgodovine so bili sicer mnogoteri poskusi, da bi se vpeljalo drugo štetje let. Tak poskus je n. pr. napravila francoska revolucija, vsenemški nacional